

PRIVATINĖ NUOSAVYBĖ

(Tęsinys)

Netgi tie, kuriems socializmo ideologija yra labai patraukli, taip pat norėtų turėti ką nors savo, o jeigu ką turi, tai nesutiktų, kad tai iš jų būtų atimta. Kiekvienas žemės ūkiu ar fabriko darbininkas dirba, stengiasi, kad turėtų ką nors savo. Pagaliau, kur yra privatinė nuosavybė, ten ir darbo nešumas yra didesnis, ir šeimininkas gyvenimas netaip pakrikęs, nes kiekvienas žino, kad dirba sau, savo šeimai, todėl ir labiau stengiasi dirbti. Atimant žmogui nuosavybę, atimama iš jo pusė asmenybės. Toks žmogus nėra pilnas žmogus. Ne nuostabu todėl, kad Sovietuose po visokių griežtų bandymų įvesti gryną komunizmą, leista vis dėlto darbininkams turėti smulkia nuosavybę.

Yra dar vienas dalykas, kurio nėra nei kapitalistinėje, nei socialistinėje nuosavybės koncepcijose. Tai yra moralinė nuosavybės pusė. Bažnyčia, kaip tik į šią moralinę, atseit, dorovinę nuosavybės pusę kreipia didžiausį dėmesį. Apskritai, Bažnyčia reikalauja, kad visuose socialiniuose reikaluose būtų atsižvelgiama dorovingumo. Tai vienas svarbiausių dalykų, ki-

riančių krikščioniškas pažiūras į nuosavybę nuo kapitalistinių pažiūrų, nors Bažnyčia, lygiai kaip kapitalizmas pripažįsta privatinę nuosavybę. Galima pasakyti, kad Bažnyčios pažiūros į nuosavybę yra idealistinės, tuo tarpu kai kapitalistinės pažiūros, nekaltinant jau apie socialines pažiūras, yra materialistinės. Kaip žinia, kapitalizmas, atmesdamas visokią etiką arba dorovę, skelbia, kad savininkas su savo turtu gali daryti, kas tik jam patinka. Jis gali sunaudoti ir blogiausius tikslams. Ir niekas neturįs teisės drausti to blogo, kenksmingo visuomenei elgesio. Nenuostabu tad, kad kai kuriose kapitalistinėse šalyse tūkstančiais tonų deginami ar jūron metami kviečių ir kavos pertekliai. Tai daroma tam tikslui, kad galima būtų išlaikyti pastovias minėtų produktų kainas. Šitokiems producentams nerūpi, kad tūkstančiai darbininkų, o tikriausiai pasakius bedarbių, neturi ko valgyti ir miršta badu.

Katalikų Bažnyčios socialinės pažiūros neleidžia savininkams elgtis su savo nuosavybe taip, kad būtų nukriausti visuomenės reikalai. Jeigu savininkas turi gerus visuomeniškai tikslus, tai jis

gali naudoti savo nuosavybę visai laisvai, bet naudoti nuosavybę kenksmingiems visuomenei tikslams, — Bažnyčia draudžia. Katalikų socialinis mokslas skelbia, kad privatinė nuosavybė turi tam tikras teises, bet ji turi ir tam tikras pareigas. Kitaip sakant, privatinė nuosavybė turi būti taip naudojama, kad tas naudojimas būtų naudingas ir visuomenei. Jeigu kalbėsime apie smulkiają nuosavybę, apie smulkiają darbo įmonę, tai visuomeninės nuosavybės pareigos netaip meta-

si akysna, nes tokia nuosavybė pakankamai prisideda prie visuomenės gerovės, duodama tautai sveiką šeimą ir auklėdama gerus piliečius. Asmeninis ir visuomeninis smulkios nuosavybės pobūdis sutampa. Jeigu tačiau kalbėsime apie didžiąją nuosavybę, tai jos visuomenei pareigos yra daug didesnės. Pirmojoje vietoje didžiosios nuosavybės, sakysime, fabriko, savininkas turi duoti darbo didesniais skaičiais darbininkų, laikydamasis teisingo atlyginimo.

Iš aukščiau pasakyto, galima suprasti, kad Bažnyčios pažiūros į nuosavybę yra tarpinės tarp kapitalizmo ir socializmo pažiūrų. Kapitalizmas teigia, kad nuosavybės turėjimas ir jos naudojimas esąs išimtinai individualinis arba asmeninis (nors kaip pradžioje straipsnio pasakėta, kapitalizme nuosavybės turėjimas yra pasidaręs kolektyvinis arba bendrinis). Socializmas gi tvirtina, kad nuosavybės turėjimas ir jos naudojimas esąs kolektyvinis

Did. Britanijos vyriausybės archyvas iš Londono perkeltas į tik vyriausybei žinomoj vietoj paruoštą saugią nuo kanuolių ir lėktuvų slėptuvę. (Acme telephoto)

arba visuomeninis. Tuo tarpu Bažnyčia skelbia, kad nuosavybės turėjimas yra asmeninis, o josios naudojimas yra visuomeninis. Šitokia pažiūra į nuosavybę, kaip kiekvienam gali atrodyti, yra visai teisinga. Teisinga todėl, kad kitaip negali būti. Juk privatinės nuosavybės panaikinimas veda į visuomeninę netvarką, neribotas nuosavybės ir jos naudojimo pripažinimas, taip pat veda į netvarką. Tad katalikų Bažnyčia yra priėmusi trečią nuosavybės koncepciją.

Bažnyčios nuosavybės koncepcija arba supratimas yra mažai kam netgi iš katalikų tarpo žinomas, nes mažai kas domisi socialiniu Bažnyčios mokslu. Kiti mano, kad Bažnyčia rūpinasi tik amžinuoju žmogaus išganymu. O tuo tarpu Bažnyčios priešininkai, kurių daugumas taip pat nežino socialinių mokslų, dar sąmoningai ir nesąmoningai Bažnyčiai priekaištų, kad ji palaikanti turtingųjų pusę.

Nuosavybės klausimu Bažnyčios tėvai ir mokslininkai, teologai, kurių tarpe svarbiausią vietą užima šv. Tomas Akvinietis, seniai jau yra pasisakę. Jie visi skelbė, kad turtingųjų pareiga yra rūpintis neturteliais, kad turtų perteklius turi būti skiriamas labdarīgiems darbams. Šv. To-

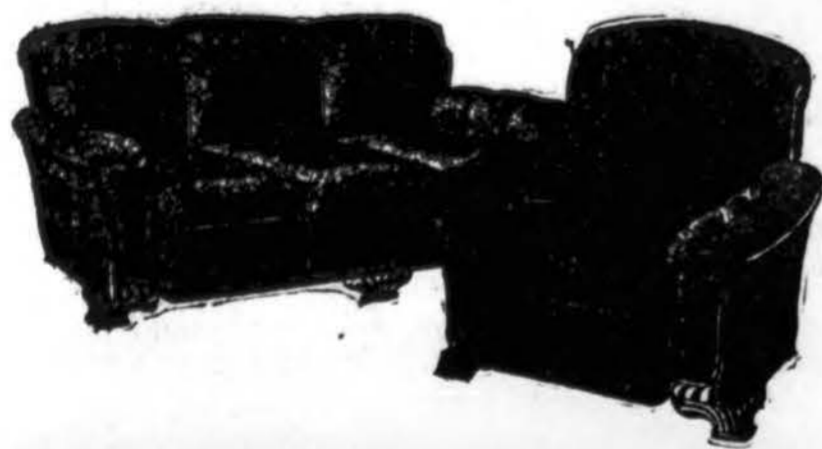
mas Akvinietis netgi teigė, kad savininkas yra tik nuosavybės administratorius, atseit, valdytojas, į kurio nuosavybės valdyną visuomenė turi teisę daryti įtakos. Nuosavybės teisės ir pareigos apibūdino taip pat Leonas XIII savo enciklikoje "Rerum novarum" (1891 m.) ir Pius XI enciklikoje "Quadragesimo anno" (1931 m.). Jie aiškiai nurodė, kad nuosavybė turi tarnauti ne tik asmeniniams, bet ir visuomeniniams, visų bendriems reikalams. Enciklikose nurodyta netgi, kad, jeigu yra reikalo, tai privatinė nuosavybė gali būti už tam tikrą atlyginimą nusavinta.

Jeigu Bažnyčios socialinės pažiūros būtų įgyvendintos, tai milijonų žmonių buitį būtų, be abejo, daug geresnė negu dabar yra. Bet kadangi pati Bažnyčia neturi priemonių, valdytos savo pažiūroms įgyvendinti, tai ji paveda tai atlikti valstybėms. Nors Bažnyčios keliamas reikalavimas sumoralinti, sudorinti žmogų yra labai sunkiai įgyvendinamas, nes žmogaus dorumas priklauso nuo paties žmogaus, bet valstybė, turėdama galvoje moralumo momentą, galėtų su įstatymų pagalba įvesti krikščioniškas nustatytą socialinę santvarką.

(Tęsinys 6 pusl.)

'Draugo' 30 M. Jubiliejaus PIKNIKAS - SEPT. 4, 1939

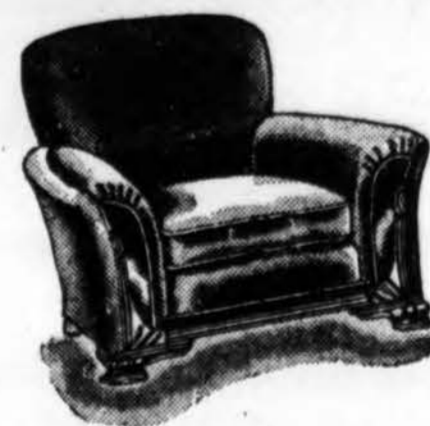
Serijų Tikietaų Dovanos

Mohair Parlor Setas, 1-moji dovana \$140.
Iš PROGRESS FURNITURE CO., 3222 S. Halsted St.

SKALBIAMOJI MAŠINA, antroji dovana, \$75.00 vertės
Iš PEOPLES FURNITURE CO., 4149 Archer Ave.

Lounge Kėdė, trečioji dovana, \$35.00 vertės
Iš ARCHER AVE. FURNITURE CO., 4140 Archer Ave. Sav. J. KAZIK

Cocktail Setas, ketvirtoji dovana, vertės \$25.00

Iš J. KASS JEWELRY CO., 4216 Archer Avenue.

Tikietai Parduodami po 10 centų Bus ir daugelis kitų gražių dovanų

Vytauto Darže 115-tos gatvės prie Pulaski Road

SEKANČIOS KOMPANIJOS AUKOJO DOVANAS PRIE IŽANGOS TIKIETŲ: NEW CITY FURNITURE KOMPANIJA — KĖDĖ, ROOSEVELT FURNITURE KOMPANIJA — RADIO, BARSKIS FURNITURE KOMPANIJA — LEMPĀ. TAIGI, REIKALUI ESANT, NEUZMIRSKITE SIAS ĮSTAIGAS, KURIOS REMIA MŪSŲ DIENRAŠČIO PARENGIMUS. Ižangos Tikietai 25c.

